

Referat møte 2011-01-24

Referent: ivarjontunheim

Møtet gikk på hotellet.

Vår president, Hans Arne, takket innledningsvis for god respons fra peisemøtene, manifestert i form av referater og bidrag. Mange gode ideer og forslag er innkommet og vil bli fulgt opp.

Hans Arne minnet også forsamlingen på muligheten til å melde inn RYLA-kandidater. Han lanserte junior Mats Arne som kandidat. En oppfordring og mulighet til å hekte på evt. også flere forslag står ved lag.

Espen orienterte om forestående GSE-utenlandsbesøk 2.-7. mai. Vi trenger vertskap for å huse 4 amerikanere (25-35 år gamle). Videre ønskes innsats for å lage et interessant program. Espen lanserte ideer som kan følges opp, bl.a.: fellesmiddag; Oslo-tur; regatta; info om jernbaneutbyggingen; næringslivsbesøk lokalt.

”3 minutter” omhandlet et viktig tema i tiden; asylsøkeres skjebne og Ameli-saken i særdeleshet. Svein Otto S. poengterte at han ikke hadde noen fasit, men så det som viktig at vi reflekterer grundig over hva Norge, Nansens fødeland, ønsker å stå for. Presset og oppmerksomheten utenfra øker!

Øivind Hs EGO/YRKEsforedrag ble innledet med tanker rundt vektingen av EGO og YRKE. Øivind selv fant det riktig å være personlig også. EGO-glimt fra besteforeldre-; foreldre-, samlivs-, barn- og barnebarn-sfæren ble formidlet i et rolig tempo og en sindig tone. Mange kjente seg nok igjen i en del av barndomsminnene fra den tiden da ”mor” stort sett var forankringspunktet hjemme. Og selv om tidlig barndom ble opplevd rimelig urbant på Grünerløkka i Oslo, var der også rom for typisk norske naturopplevelser, med turer i det grønne til egen familiehytte utenfor byen. Luftgeværskyting inngikk som spenningsmoment. En interesse for tall anga tidlig retningen for skole og utdanning. Opplevelsene fra skoledagene var blandede. Man er prisgitt både de klassekamerater og lærere man møter underveis. Så gikk turen til Vestfold og Nøtterøy og etter hvert Holmestrand. Utdanningen førte frem til en autorisert revisor-tittel i 1985. Den gikk ikke direkte via NHH i Bergen, men var basert på en forutgående 5 års praksisperiode. Jobber ble det flere av. Etter hvert gikk løypa til Arthur Andersen. Krisen der for noen år siden penset så yrkesbanen over til Ernest & Young. Med 320 kunder i kurven på det meste og ”utkvittert” grei lederstil opplevde Øivind mange glade arbeidsdager.

Privat bød livet både på krevende utfordringer og tunge opplevelser, men også lykkelige stunder i form av bl.a. tilkommende barnebarn.

De siste årene har en juridisk nøtt vært noe på jobb-humøret. Men stående nedslag er tatt. Yrkesnedtrappingen ble innledet formelt 1. juli 2008, i takt med gjeldende retningslinjer.

Nå legger nye regler opp til ventelig redusert samfunnsbehov for, og krav til, pålagt revisjon. -Men i praksis har jeg vært så særdeles heldig at jeg har fått leve med revisjonsplikt helt til jeg går av, oppsummerte Øivind med glimt i øyet.

Lytterne tilkjennega at beretningen hadde vært både interessant og engasjerende.